

2N SAMUEL

- **Etimologia:** Nom hebreu (*Shemu-El*, שְׁמוּאֵל) que pot significar "nom de Déu" o bé "Déu ha escoltat". És el segon de dos volums que porten per nom l'últim dels jutges i primer dels profetes, Samuel. Narra els fets des del seu naixement fins a la monarquia de David.

PRIMER TESTAMENT

Composició

- **Data:** s. VI a.C.
- **Lloc:** Entre Babilònia (exili) i Canaan
- **Idioma original:** Hebreu הֵבְרֵאִית
- **Autor(s):** La tradició jueva creu que 1-2 Sa van estar escrits per aquest profeta i finalitzats pels profetes Gad i Natan. Tanmateix, els experts afirmen que va ser després de la destrucció de Jerusalem (587 aC) i posterior exili a Babilònia quan alguns jueus van anar recopilant aquestes narracions.

PROFETES ANTERIORS

2Sa

Estructura

- **2Sa 1-10: DAVID, UN REI PLE DE BENEDICCIÓ**
 - 1: **Complanta per la mort de Saül i Jonatan**
 - 2-6: **Temps d'èxit i benedicció.**
 - 5: Conquesta de Jerusalem. David rei de les 12 tribus
 - 6: Arca de l'Aliança és portada a Jerusalem
 - 7: **David vol construir CASA, és YHWH qui construeix CASA**
 - YHWH es compromet a un **REGNE ETERN**, a enviar un **MESSIES** i a complir la **PROMESA AMB ABRAHAM**
 - 8-10: **Expansió del Regne de David**
- **2Sa 11-20: DAVID PECA, I EL REGNE ES DESPLOMA**
 - 11: David mata Urias per quedar-se Betsabé
 - 12: Natan confronta David pel seu crim
 - 13-14: Absalom assassina Amnon perquè violà Tamar, i fugí (tots fills de David). David fa tornar Absalom.
 - 15-18: Absalom torna i es revolta contra David, qui fugí.
 - 19-20: Absalom mor. Últims dies de David.
- **2Sa 21-24: CONCLUSIÓ**
 - 21a: **Fracàs de Saül. Fa mal als gabaonites (2Sa 21,1 / Js 9,15)**
 - 21b: **David lluita amb els filisteus, però és dèbil**
 - 22-23a: **Memòria poètica: GRÀCIA rebuda d'YHWH, PACTE, i promesa de MESSIES**
 - 23b: **David lluita amb els filisteus, però és dèbil**
 - 24: **Fracàs de David. Fa mal als israelites**

Gènere literari dominant

HISTÒRIA
(No científica, testimonial)

Idees principals

- La **humilitat** i l'**escolta d'YHWH** porta a benedicció, mentre que el crim, el **pecat** i la **desobediència** porta a la perdició.
- **YHWH no es resigna a ser un déu "domèstic"** ni domesticat (sota una casa), sinó que **pren la iniciativa** i es compromet en el llarg termini (dinastia).
- A mans de David, **Jerusalem esdevé capital política i religiosa** de les dotze tribus d'Israel.
- Si el rei oblidava que està al servei dels altres per pura **GRÀCIA** i no per mèrits, deixa de ser humil i fracassa (Saül, David). La **PROMESA** de Déu es concreta en un **MESSIES** que vindrà.

Destinatari

El **poble d'Israel**, que davant la destrucció de Jerusalem i l'exili a Babilònia (587 aC) necessita comprendre que allò que ha originat tanta desgràcia —la rebel·lió a la Llei de Déu— ja ve des del principi de l'Aliança.

Cites memorables

- Quin dolor sento per tu, germà meu, Jonatan, tant com m'encisaves! El teu amor m'era més meravellós que l'amor de les dones. Com han caigut els guerrers ardits! S'han esvaït les seves armadures. (2Sa 1,26-27)
- Això diu el Senyor: ¿Tu m'has de construir un casal perquè hi resideixi? D'ençà del dia que vaig treure els israelites d'Egipte fins ara, no he residit mai en cap palau; anava d'un lloc a l'altre en una tenda, en un tabernacle. (...) I ara el Senyor t'anuncia que és ell qui et farà un casal. (...) El teu casal i la teva reialesa es perpetuaran per sempre davant teu, el teu tron es mantindrà per sempre. (2Sa 7,5-16)
- David es va indignar moltíssim contra aquell home i digué a Natan: —Ho juro per la vida del Senyor: l'home que ha fet això mereix la mort! (...) Llavors Natan va dir a David: —Aquest home ets tu. (2Sa 12,1-25)
- El Senyor és la meua roca, la muralla que m'allibera; el meu Déu és el penyal on m'emparo (2Sa 22,2-3)